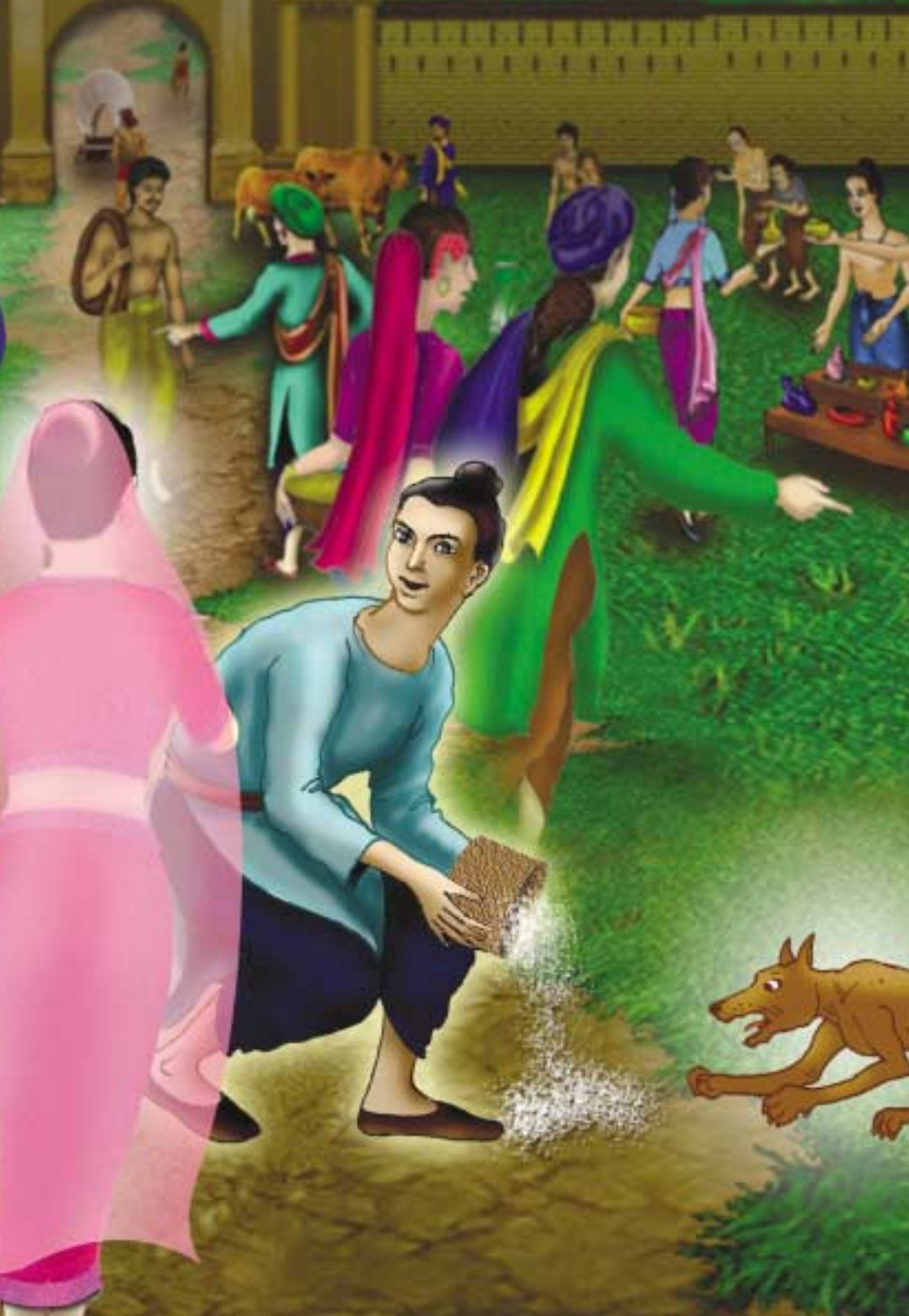

๖๐

อานิสส์
ให้ข้าวสุนัข

พ่อค้าเห็นสุนัขแสดงอาการดีใจ ตนเองก็รู้สึกเบิกบานใจ
จึงตั้งความปรารถนาว่า “เกิดภพใดชาติใด ด้วยบุญนี้ ขอให้
ข้าพเจ้าพึงได้ข้าวสาลีอันสะอาดอย่างดี คลุกด้วยเนื้อไม้รสอร่อย
และน้ำมันเนยอีกทั้งของเป็นปัจจัยให้ข้าพเจ้าได้บรรลุมรรคผล
นิพพานด้วยเทอญ”

อานิสงส์ให้ข้าวสุนัขกิน

๕๒๕

สังขารร่างกายต้องอาบน้ำชำระให้สะอาดผ่องใสทุกวัน
ฉันใด จิตใจของเราที่ต้องเผชิญกับอารมณ์ภายนอกและกิเลส
ที่อยู่ในจิตใจ ทำให้ใจเศร้าหมอง ไม่ผ่องใส ย่อมต้องอาศัยบุญ
กุศลเป็นเครื่องชำระใจให้สะอาดบริสุทธิ์ผ่องใสทุกวันฉันนั้น
บุญจึงเป็นสิ่งจำเป็นที่เราต้องแสวงหาและหมั่นสั่งสมทุกๆ วัน
โดยเฉพาะบุญที่เกิดจากการเจริญสมาธิภาวนา ฝึกใจให้หยุดนิ่ง
ที่ศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ เป็นสิ่งที่สำคัญกับชีวิตมาก เพราะ
จะเป็นบุญที่ทำให้เราเข้าถึงความบริสุทธิ์ และความสุขที่แท้จริง

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสไว้ใน มนาศพทาสสูตร อังคุต-
ตรนิกาย ว่า

“มนาศพทาสี ลภเต มนาศิ

ผู้มีปกติให้ของที่ชอบใจ ย่อมได้ของที่ชอบใจ”

การให้ เป็นการเริ่มต้นของการพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น
ยิ่งๆ ขึ้น จากความยากจนเป็นความร่ำรวย จากคนตระหนี่ให้
เป็นทานบติ จากปुरुชนให้เป็นอริยชน จากคนที่ไม่เป็นที่รักของใคร
ให้เป็นที่รักของคนทั้งหลาย โดยเฉพาะผู้ให้ของที่ถูกใจ ย่อม
เป็นที่ชอบใจของผู้รับดังเช่นพระตีสสเถระผู้อยู่ในวิหารปฐุมบรรพต
เรื่องมีอยู่ว่า

อานิสงส์ให้ข้าวสุนัขกิน

๕๓๐

*ในสมัยพระผู้มีพระภาคเจ้าพระนามว่า กัสสปะ ทรงอุบัติขึ้นในโลก ชาวบ้านชนบทคนหนึ่ง มีอาชีพค้าขายผงมโนศิลา คือผงกำมะถันสีแดงตามหมู่บ้านต่างๆ วันหนึ่งพ่อค้าได้ออกไปขายผงมโนศิลาที่หมู่บ้านแห่งหนึ่งตั้งแต่เช้า ขณะที่กำลังเดินขายของ ด้วยความหิวเพราะยังไม่ได้กินอาหารเช้า ขณะนั้นเอง หญิงสาวคนหนึ่งเรียกเขาเข้าไปเพื่อจะซื้อของ พ่อค้าจึงถือโอกาสขอข้าวกับหญิงสาวนั้น นางได้เตรียมข้าวสาละกับแกงเนื้อ และน้ำมันเนยหอมให้เขา ในขณะเดียวกัน สุนัขหิวโซตัวหนึ่ง เดินตรงเข้ามาหาพ่อค้า ด้วยความกรุณา เขาได้แบ่งข้าวก้อนใหญ่ คลุกแกงและน้ำมันให้กับสุนัขนั้น เมื่อสุนัขกินข้าวแล้วแสดงอาการดีใจ ยืนกระดิกหางอยู่ตรงหน้าเขา

พ่อค้าเห็นสุนัขแสดงอาการดีใจ ตนเองก็รู้สึกเบิกบานใจ จึงตั้งความปรารถนาว่า “เกิดภพใดชาติใด ด้วยบุญนี้ ขอให้ข้าพเจ้าพึงได้ข้าวสาละอันสะอาดอย่างดี คลุกด้วยเนื้อ มีรสอร่อย และน้ำมันเนย อีกทั้งของจะเป็นปัจจัยให้ข้าพเจ้าได้บรรลุ มรรคผลนิพพานด้วยเทอญ” ด้วยบุญนั้น เมื่อพ่อค้าละโลกก็ได้ไปบังเกิดในเทวโลก เสวยทิพยสมบัติอันยิ่งใหญ่สิ้นพุทธรันดรหนึ่ง ครั้นจุติจากอัฐภพนั้นแล้ว ได้มาเกิดในมนุษยโลกอีก ๕๐๐ ชาติ

*หนังสือรสาหาินี ๒/๖๘

อานิสงส์ให้ข้าวสุนัขกิน

๕๓๑

หลังจากพระผู้มีพระภาคเจ้าดับขันธปรินิพพานไปแล้ว ท่านได้ถือกำเนิดในตระกูลหนึ่งในหมู่บ้านปุวคัลลกะ มารดาบิดาตั้งชื่อว่า ดิสสะ ซึ่งแปลว่า ผู้รักษาวงศ์ตระกูลของตน เมื่อเจริญวัยขึ้น ท่านได้ฟังธรรมเกี่ยวกับทุกขโทษในฆราวาส และอานิสงส์ของการบรรพชา จึงสละทรัพย์สมบัติ เข้าไปยัง ปุวคัลลกวิหารเพื่อขอบรรพชา เมื่อบรรพชาอุปสมบทแล้ว ท่านตั้งใจบำเพ็ญเพียรไม่นานก็ได้บรรลุอรหัตตผล ท่านเป็นผู้มีปัญญามากเป็นที่รวมแห่งคลังปริยัติ มีชื่อเสียงโด่งดังไปทั่วประเทศลังกา

ทุกครั้งที่บิณฑบาต ท่านจะได้รับข้าวสาลีกับแกงเนื้อที่มีรสเลิศและน้ำมันเนยหอมเสมอ กระทั่งพระเถระอายุได้ ๖๐ พรรษา บุตรอำมาตย์ผู้หนึ่งเกิดความคิดขึ้นว่า คนส่วนใหญ่พากันลือว่า ข้าวสาลีกับแกงเนื้อ และน้ำมันเนยหอมเกิดขึ้นกับพระเถระรูปนี้เป็นนิത്യ เราจะต้องทดสอบเรื่องนี้ดูว่าเป็นจริงหรือไม่ คิดดังนั้นแล้วจึงพูดกับภรรยาว่า “นางผู้เจริญ พຼຽงนี้ฉันอยากถวายท่านแต่พระติสสเถระที่อยู่วิหารปุวบรรพต เธอจงหุงข้าวยาคุณผสมข้าวสาร เมื่อใกล้เวลาเพลเธอจงถวายข้าวผสมกับแกงผักตามด้วยน้ำผักดอง” ครั้นรุ่งอรุณเขารับไปวิหาร และได้นิมนต์พระเถระด้วยตนเอง จากนั้นท่านก็ไปทำธุระที่อื่นต่อไป

อานิสงส์ให้ข้าวสุ่นขกิน

๕๓๒

เทวดาที่สิงอยู่ในเรือนของบุตรอำมาตย์นั้น ได้ยินคำพูดของบุตรอำมาตย์ที่ปรึกษากับภรรยาจึงคิดว่า บุตรอำมาตย์นี้ไม่รู้ถึงผลบุญที่พระเถระรูปนี้ได้ทำไว้ในกาลก่อน ซึ่งไม่มีผู้ใดเปลี่ยนแปลงได้ จากนั้นได้แปลงตัวเป็นคนแก่ถือข้าวสาลีเนื่อนกยุง และหมอน้ำมันเนยไปที่บ้านหลังนั้น เมื่อนางถามว่า “นี่ลูนำเครื่องประกอบอาหารนี้มาจากไหน”

เทวดาตอบว่า “แม่หนู สามีของเธอเห็นฉันแล้วพูดว่า ลูนวันนี้ฉันนิมนต์พระติสสเถระ ท่านจงรับเครื่องประกอบอาหารนี้ไปให้แม่บ้านของฉันปรุงอาหารด้วยเครื่องประกอบนี้ แล้วนิมนต์ให้พระเถระฉันอาหารนี้ด้วย” นางฟังดังนั้น ก็รีบปรุงข้าวสาลีพร้อมด้วยเนื้ออย่างดี และเมื่อพระเถระมารับบาตร นางก็นิมนต์ให้นั่ง จากนั้นได้ถวายภัตตาหารที่ปรุงจากข้าวสาลีเนื่อนกยุง และน้ำมันเนยหอมแต่พระเถระ ครั้นพระเถระทำภัตกิจแล้วก็กลับไปยังวิหาร

ฝ่ายบุตรอำมาตย์กลับถึงบ้านก็ถามภรรยาว่า “เธอถวายข้าวแต่พระเถระแล้วหรือ” นางตอบว่า “ได้จัดข้าวสาลีกับเครื่องประกอบอาหารที่ท่านส่งมาถวายแต่พระเถระแล้ว” บุตรอำมาตย์ถามว่า “นางผู้เจริญ ฉันไม่ได้ส่งอะไรมา ข้าวสาลีเนื่อนกยุง น้ำมันเนยหอมนั้นใครเป็นคนส่งมาให้” หลังจากนาง

อานิสงส์ให้ข้าวสุนัขกิน

๕๓๓

เล่าเหตุการณ์ทั้งหมด เขารู้ทันทีว่า คงเป็นการกระทำของเทวดา ด้วยอานุภาพบุญของพระเถระ กุศลวิบากของบุญที่ทำไว้แล้ว ไม่มีใครห้ามได้จริงๆ ทำให้เขาเกิดปิติเลื่อมใสในพระพุทธศาสนา และต่อมาก็ได้เป็นทนายคดีผู้ใจบุญอุปัฏฐากภิกษุสามเณร และได้ตั้งใจทำนุบำรุงพระพุทธศาสนาตลอดมาอย่างสม่ำเสมอ

เมื่อถึงวาระที่พระเถระนอนบนเตียงซึ่งเป็นที่ปรินิพพาน ท่านให้ตักลงประกาศในวิหาร เพื่อให้ภิกษุทั้งหลายประชุมกัน รับรู้การปรินิพพานของท่าน และเมื่อเหล่าภิกษุมาประชุมพร้อมกัน ต่างถามถึงบุพกรรมของท่านว่า “พระคุณท่านทำบุญไว้มาก ความเป็นผู้มีบุญของท่านได้ขจรขยายไปทั่วทวีปลังกา ผลแห่งบุญนี้เกิดด้วยกรรมอะไร” พระเถระได้ประกาศกรรมที่ท่านทำไว้ในอดีต จากนั้นก็ให้โอวาทแก่ภิกษุทั้งหลาย เมื่อจบการให้โอวาทจึงปรินิพพานท่ามกลางหมู่สงฆ์ เมื่อมหาชนได้ฟังบุพกรรมของพระเถระแล้ว ต่างพากันทำบุญมีการให้ทาน รักษาศีล เจริญภาวนาเป็นต้น เมื่อละโลกมหาชนได้ไปเกิดในเทวโลกกันมากมาย

การให้แม้เพียงเล็กน้อยแต่กลับมีผลน่าอัศจรรย์อย่างยิ่ง หากเราให้สิ่งที่เราชอบใจและเขาก็ชอบใจด้วย เราจะเกิดปิตินดีอย่างยิ่ง และหากเราตั้งใจปรารถนาด้วยใจที่ปิติเบิกบาน

อานิสงส์ให้ข้าวสุนัชน

๕๓๔

ย่อมได้รับผลตามที่ปรารถนานั้นทุกประการ ยิ่งถ้าเราให้ทานอย่างประณีตให้อย่างต่อเนื่อง ความปิติเบิกบานใจย่อมมีตลอดเวลาไม่ขาดสาย ใจของเราจะมีความสุขความสบายใจ ใจที่มีความสบายย่อมง่ายต่อการฝึกฝนให้หยุดนิ่ง ใจที่หยุดนิ่งถูกส่วน ณ ภายใน ย่อมเป็นจุดเริ่มต้นของการพัฒนาตัวเราจากปุถุชนไปสู่ความเป็นอริยชน ดังเช่นพระตีสเถระ

ดังนั้น หลวงพ่อจึงอยากเชิญชวนให้ทุกคน หมั่นศึกษาและฝึกฝนเรื่องการสร้างบุญสร้างบารมีให้ถึงพร้อม ด้วยการให้ทาน รักษาศีล เจริญภาวนา จนเป็นอุปนิสัยที่ดีติดตัวไปทุกภพทุกชาติ เราจะได้มีสมบัติใหญ่ ทั้งมนุษย์สมบัติ ทิพยสมบัติและนิพพานสมบัติกันทุกคน จนถึงพร้อมด้วยบุญลักษณะทุกประการ สร้างบารมีได้มากและสะดวกสบายไปจนกว่าจะถึงที่สุดแห่งธรรม ให้หมั่นทำความดีกันเถิด ลักรวันหนึ่ง พวกเราจะรู้ถึงผลอันน่าอัศจรรย์ของการทำความดีด้วยตัวของเราเองอย่างแน่นอน

